

bøger, hvori der staaer, at den og den Person, en Matros naturligtviis, har siddet faa og faa lang Tid i en Straffeanstalt. Jeg troer egentlig ikke, at Sligt hører hjemme i Søfartsbøgerne, men jeg tør ikke sige det med Bestemthed; men dersom det saaledes, som Søfartsbøgerne nu ere indrettede, skulde høre hjemme her, troer jeg, man maa see at finde et Middelt til at faae det ud. Der er maastee ingen af den Art Bøger, som indeholde stadige Vidnesbyrd, hvori Ting af den Slags mindre burde komme frem end netop i Søfollis. For det første er Søfarten et Sfoleringsmiddel; saalænge Personen er paa Havet, kan han ikke stjæle i Vben, og der er kun liden Anledning til at gjøre det i Skibe, idetmindste ikke i Handelsstibe. Men dette være som det vil; det er Noget, vi ere saa vante til her i Landet, at betragte det at fare tilspes som en Cuurmethode for unge Mennesker, der henrives af de Forsførelser, som Livet paa Landjorden bringer med sig; de Farer, som Sølivet bringer med sig, ere af en anden Art, og de kunne være meget farlige for Moraliteten, men de virke paa en ganske anden Maade. (Afbrydelse af Tugen.) Min ærede Nabo, som vil værne om Søfollene, vil nødig have, at denne Cuurmethode skulde anvendes, men jeg troer, at han vil være enig med mig i, at den mange Gange er bleven anvendt med Nytte og blandt andet til paa en billig Maade at føre vedkommende Personer over til en anden Verdensdeel, hvor man saa har seet, at det tilsidst er gaaet mange af dem godt. Dersom det paa nogen Maade, ifølge Lovgivningen, laeder sig gjøre at unblade dette, saa maa det ikke indføres i Søfartsbøgerne, og kan det undværes, som jeg troer det kan, saa bør det ikke findes der. Disse Bøger ere nær beslægtede med den Art Bøger, hvorom der her er Spørgsmaalet, ere tildeels Lyndebøger, og jeg skulde derfor meget opfordre den ærede Justitsminister til nærmere at tage denne Sag under Overveielse.

Mis: Naar den ærede Forslagsstiller af det foreliggende Forudkast har søgt at hæve det tvungne Studsmaal, kan jeg ikke Andet end være fuldkommen enig med ham i Unsteligheben heraf. Derimod kan jeg ikke samstemme

med ham i den Maade, hvorpaa det er søgt hævet, idet, som ogsaa fremhævet ved Sagens første Behandling og tillige idag af et æret Medlem, den Paategning i Lyndebøgerne, som paabehdes for Huusbonden om Tjenestetiden, virkelig under visse Omstændigheder med Urette kan faae en for Lyndet ugunstig Udthvning, og jeg anseer derfor egentlig ikke Hovedtanken i Forslaget forat opfylde det, som var Hensigten. Det glæder mig derfor, at den ærede Lovforslagsstiller har tiltraadt det principale Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at være med til at stille, fordi jeg troer, at det paa en grundigere Maade gjennefører den tilsigtede Reform. Det paabehder kun Tjenestehendet en simpel Ophølsbog, som er nødvendig for den offentlige Controls Skyld, og stiller Studsmaalet aldeles som en frivillig Sag. De Fordele, jeg havde troet der vilde vindes ved at vedtage Loven i den Form, som den vil faae, naar dette principale Endringsforslag bliver vedtaget, er, at man vil blive fri for de uhyggelige Retsstridigheder, der nu saa ofte fremkomme mellem Huusbond og Lynde om uretsærbigt Studsmaal, og at man derved vil gaae et Skridt frem i Righedsprincipet, idet det med Hensyn til Studsmaalsbog stiller alle Tjenesteføgende eens. Det er jo almindeligt i Praxis, at Forvaltere, Gouvernanter o. s. v. ikke bruge Studsmaalsbog, men hjælpe sig med simple private Attester, og hvorfor der skal være en saadan Forstjæl mellem de Tjenesteføgende, indseer jeg slet ikke. Da jeg anseer det principale Forslag for virkelig at indføre en Forbedring i Loven, skal jeg tillade mig at anbefale det til det ærede Things Vedtagelse. For det Tilfælde imidlertid, at det ærede Thing skulde have Betænkelse ved ganske at afflasse Studsmaalsbøger i Betragtning af; at der er en stor Classe, navnlig paa Landet, som nødig vil af med disse Bøger, har jeg deeltaget i at stille det subsidiaire Forslag, der simpelthen gaaer ud paa at hæve de tvungne Studsmaal, og om Unsteligheben af at hæve disse troer jeg, at alle Veltænkende ville være enige; det er en Uting, som bør affattes, og det opnaaes ganske simpelt ved den Forandring i Lyndeloven, at Studsmaal kun maa indføres i Studsmaalsbogen efter gjensidig Overenskomst mellem